

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tost/20/2017
Identifikačné číslo spisu: 7014010005
Dátum vydania rozhodnutia: 19. júla 2017
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7014010005.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Pavla Farkaša, v trestnej veci odsúdeného U. O., pre trestný čin skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., na neverejnom zasadnutí konanom 19. júla 2017 o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. marca 2017, sp. zn. 4Ntok/2/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného U. O. s a z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo 7. februára 2005, sp. zn. 1T/17/2003, bol U. O. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (ďalej už len „Tr. zák.“), a to na tom skutkovom základe, žeako konateľ spoločnosti F. s.r.o. za zdaňovacie obdobie rokov 1998, 1999, 2000 Daňovému úradu Gelnica úmyselne nepodal daňové priznanie k dani z príjmov právnických osôb a nepriznal zisk spoločnosti v celkovej výške 7.210.146,- Sk, čím za uvedené obdobie skrátil daň z príjmu právnických osôb v celkovej výške najmenej 2.818.600,- Sk. Zároveň za zdaňovacie obdobie apríl 1999, jún 1999, september až december 1999 pri podávaní priznania dane z pridanej hodnoty zatajil objem obchodu v celkovej výške 1.464.116,- Sk a za júl 1999, august 1999, marec až apríl 2000 úmyselne nepodal žiadne daňové priznanie, hoci jeho predaj činil 205.224,- Sk, čím skrátil daň z pridanej hodnoty v celkovej výške 1.669.250,- Sk, a tak celkove neodviedol slovenskému štátu čiastku najmenej 4.487.850,- Sk. Za to mu bol uložený podľa § 148 ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. do III. nápravno-výchovnej skupiny s tým, že podľa § 49 ods. 1, § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol zároveň uložený i trest zákazu činnosti vykonávať podnikateľskú činnosť po dobu 5 rokov. Rozsudok sa stal právoplatným 26. marca 2005. Krajskému súdu v Košiciach bol 13. mája 2014 doručený návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci. Odsúdený U. O. podaný návrh odôvodnil tým, mali vyjsť najavo nové skutočnosti súdu skôr neznáme, spočívajúce konkrétne v tom, že skutok, za ktorý bol odsúdený, spáchal pod vplyvom nátlaku a vyhrážok tretích osôb, ktorých trestnú činnosť mal svojím konaním kryť. K spáchaniu skutku sa čiastočne priznal len z obavy o svoj život a zdravie svoje i celej rodiny. Uvedené bolo aj dôvodom jeho neúčasti na hlavnom pojednávaní a skrývania sa v cudzine. Do Anglicka odišiel iba preto, že s predmetnými ľuďmi nechcel mať nič spoločné, a z toho dôvodu ani danú skutočnosť nenahlásil na

polícii. Tiež jeho matka na verejnom zasadnutí potvrdila, že sa mu vyhrážali neznámi ľudia, a že preto odišiel do Anglicka, kam neskôr za ním odišla aj ona s manželom. Ak ide o jeho výpoveď na verejnom zasadnutí, tu uviedol, že podpísal všetko, čo mu dali neznámi ľudia podpísať, keď niektoré doklady navyše ani nepodpísal osobne. Potvrdil, že dostal odmenu niekoľko tisíc korún a stále čakal, že dostane väčšiu odmenu tak, ako mu bolo sľúbené. Je si vedomý, že neodvádzal žiadnu daň, avšak nevedel, že má v podniku nejaké faktúry alebo zisk, z ktorého by mal daň platiť. Krajský súd v Košiciach uznesením z 29. marca 2017, sp. zn. 4Ntok/2/2014, podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku (ďalej už len Tr. por.“) návrh odsúdeného U. O. na povolenie obnovy konania zamietol, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por. V odôvodnení potom uviedol, že v prípade vyššie menovaného odsúdeného U. O. neboli zistené - a to ani po vykonaní dokazovania v rámci konania o obnove - žiadne také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme, a ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, resp. treste. Odsúdený ako i vypočutá svedkyňa P. O. uviedli iba skutočnosti známe už v čase rozhodovania v pôvodnom konaní. Už vtedy bolo zrejmé, čo vyplýva aj z čestného prehlásenia odsúdeného, nachádzajúceho sa na č. l. 679 spisu (sp. zn. 1T/17/2003), a síce, že bol pod tlakom tretích osôb, obeťou podvodníkov, mal strach, a preto ušiel do zahraničia. Proti citovanému uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, ktorú však až do predloženia spisu Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie bližšie písomne nezdôvodnil. Na podklade podanej sťažnosti najvyšší súd, primárne zistiac, že sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonnej lehote, v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie mu predchádzajúce, a dospel k takému záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu. Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394. Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je odstrániť prípadné nedostatky v skutkových zisteniach v rozhodnutí, ktoré je už právoplatné. Pre povolenie obnovy konania, okrem podania návrhu oprávnenou osobou, musia byť súčasne/kumulatívne splnené dve podmienky, a to: 1/ musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy súdu (resp. prokurátorovi) skôr neznáme; 2/ tieto skutočnosti samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi musia viesť k inému (než ako bolo pôvodné) rozhodnutiu. Skutočnosťou súdu skôr neznámou sa pritom rozumie objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., alebo rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva konštatujúce porušenie základných ľudských práv alebo slobôd obvineného bez možnosti nápravy jeho negatívnych dôsledkov (§ 394 ods. 4 Tr. por.). Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol zahrnutý do pôvodného konania, t. j. nebol v konaní vôbec uplatnený alebo vykonaný, prípadne ak takýto dôkaz bol síce v pôvodnom konaní vykonaný, avšak po právoplatnosti rozhodnutia nadobudol nový obsah (R 72/1980). Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú spôsobilé odôvodniť iné, pre odsúdeného priaznivejšie rozhodnutie, sa vykoná porovnaním dosiaľ vykonaných dôkazov a dosiaľ vykonaných skutkových zistení s dôkazným významom nových, navrhovateľom uvádzaných skutočností či dôkazov. Výsledkom skúmania musí byť dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného rozhodnutia. Ak ide o posudzovanú trestnú vec, najvyšší súd má i s poukazom na vyššie uvedené za to, že krajský súd postupoval správne, ak obnovu konania u odsúdeného U. O. nepovolil, keďže ním uvádzané dôvody (t. j., že skutok spáchal pod vplyvom nátlaku a vyhrážok tretích osôb, ktorých trestnú činnosť mal svojím konaním kryť, že k spáchaniu skutku sa čiastočne priznal len zo strachu o svoj život a zdravie svoje i celej rodiny, a napokon, že z tohto dôvodu sa tiež nezúčastnil hlavného pojednávania a skrýval sa v cudzine) nenapĺňajú ani jednu z podmienok pre povolenie obnovy konania, uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por. Obdobne ako krajský súd, aj sťažnostný súd na základe predloženého spisového materiálu konštatuje, že v prípade odsúdeným uvádzaných dôvodov nejde o také skutočnosti, s ktorými by súd v pôvodnom konaní

nedisponoval a neboli mu známe. Uvedené vyplýva o. i. /predovšetkým z čestného prehlásenia odsúdeného (č. l. 679 spisu), kde uvádza, že faktúry vystavené firmou F. s.r.o. boli fiktívne, vynútené odberateľmi, a že bol obeťou podvodníkov, ktorí mu tvrdili, že celú zodpovednosť za účtovníctvo budú znášať oni. Z tohto dôvodu ani nepodával daňové priznania a neplatil dane. Po prvom odročenom hlavnom pojednávaní sa mu vyhrážali, že ho odstránia a hľadali ho na adrese jeho trvalého pobytu, ako aj u jeho sestry. Bol fyzicky napadnutý, a preto sa nezúčastnil ďalšieho pojednávania a utiekol do bezpečia (bál sa o svoj život). Najvyšší súd považuje za žiaduce záverom uviesť, že rovnako tak, ako odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania neuvádza žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania v preskúmvanej trestnej veci (s prihliadnutím na to, že podaná sťažnosť odôvodnená nebola), tieto neboli zistené ani ním po preskúmaní príslušného spisového materiálu, a preto sťažnosť odsúdeného U. O. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol ako nedôvodnú.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.